

ni wågga maidlenud, seit et igga hing
vimmeli peaks teadma, kui arwamatta valo
ennam rahuast laewa hukkaminnemisse ja
wee-upputusse läbbi ollid otsa sanud, kui
lia jomisse läbbi. Se peale wöttis üks
au-wåårt wanna mees nende hulgast sanna
ja rákis nenda: Peame selle tähhendusse
wahhele suurt wahhet teggema, seit et need,
kes merre peál on hukka läinud, Jummalä
wallitusse käe al seisid, ia ommas amme
tis surrid. Taewane Wallitseja isse las
kis sedda tormi ning urrikut merre peál
tousta; agga need meletumad, sedda tihtis
minne körtsis kui kirkus on nähha, ja kes
ennast jomisse tormi kätte annawad, on
sedda urrikut ommast rumimalast wåest
årratanud.

II.

Holas innimenne saab igga poolt head öppetust kätte.

Sedda ennam innimenne lahtise silmaga
ja taewase Juhhataja al omma ello-teed
sun Ma peál kõnnib, sedda rohkeminne
leiab temma head tarvilist öppetust. Helde
taewane Issa panneb ommad innimesse
lapsed, kedda ta ellusse kutsub, nago ühhe
sure koli sisse, mis wågga targaste on
seátud, ja kus hoolsad öppijad hea ja kurja,
rõmo ja willetsusse läbbi tullust hinge ning
waimo warrandust ennestele sawad forjata.
Issedarranis pakkuvad keik Jummalä lo
missee asjad üsna tarvilist öppetust nende
kätte, kes oskavad neid meelt ning selget
arro mõda tähhele panna. Eks se sanna
ei sunni täieste ühte sellega, mis Paulus
ütleb ommas ramatus Roma rahwale fir
jotud (Rom. 1, 20.): „Jummalä nägges
matta asjad, ni hästi temma iggawenne
wåggi, kui jummalik olleminne, näisse ma-